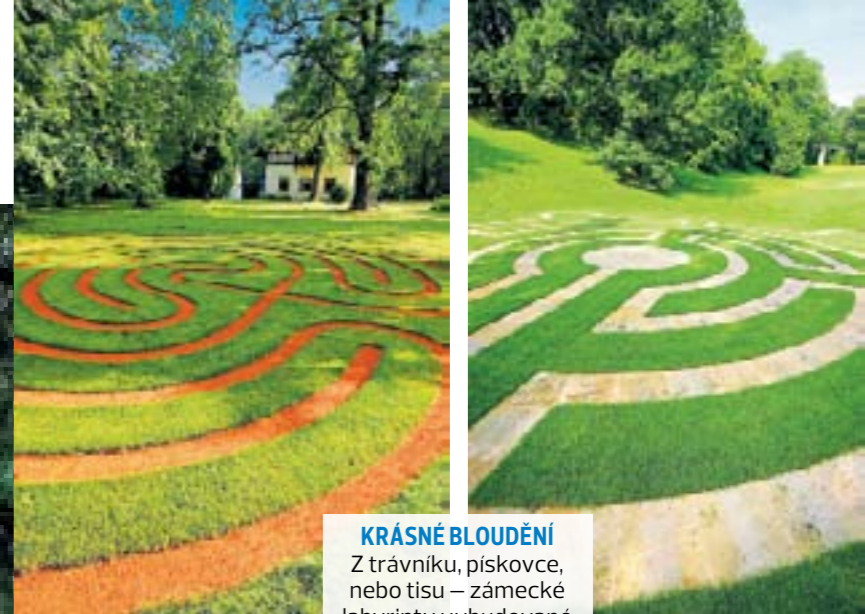


LABYRINT

příběhů

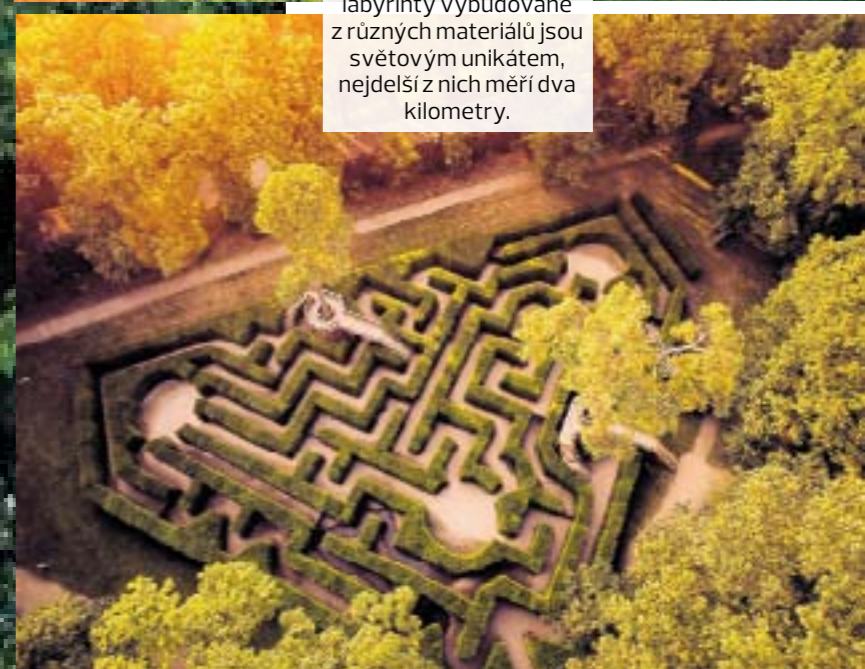
Koupit si barokní zámek, zrekonstruovat ho a starat se o jeho provoz není jednoduché. Loučeňská zámecká paní Kateřina Šrámková je výkonnou manažerkou se vším, co k tomu patří – stará se o zaměstnance, hlídá splácení úvěrů a rozsáhlou nemovitost rozvíjí. Mimo jiné udržuje nadstandardní vztahy s místní bílou paní.

text Eva Vacková
foto Petr Adámek, archiv zámku Loučeň



KRÁSNÉ BLOUDĚNÍ

Z trávníku, pískovce, nebo tisu – zámecké labyrinty vybudované z různých materiálů jsou světovým unikátem, nejdelší z nich měří dva kilometry.



NA NÁDVOŘI

Středočeský zámek zůstal i po rozsáhlé dvouleté rekonstrukci v původní barokní podobě. Úpravami prošly také zahrady a rozsáhlý krajinářský park.

Taxíky, poštovní služba, mladoboleslavská automobilka, dostihy, pstruh duhový či první velký fotbalový mač v Čechách – co mají ty odlišné pojmy společného? Všechny a několik dalších vděčí za vznik, rozšíření, modernizaci či podporu knížecí rodině Thurn-Taxisů, která skoro sto čtyřicet let vlastnila zámek Loučeň. Posledních dvacet let je majitelkou Kateřina Šrámková. Za tu dobu se jí povedlo areál zrekonstruovat, zámek zpřístupnit veřejnosti, vrátit do něj život. „Byl to blesk z čistého nebe. Známí nás upozornili na prodej v rámci veřejné soutěže, tak jsme si řekli: proč nemít zámek... Nedošlo nám, jak velká díra na peníze to bude,“ vypráví majitelka a pokračuje: „Předtím patřil ministerstvu dopravy, železničáři tu měli školicí středisko a hotel. O krajinářský park i budovy zařízené v postsocialistickém duchu se starali dobře, nicméně úměrně financím a době. Na slušný stav jsme navázali a díky tomu všechno vypadá, jak vypadá.“ Zámek nebyl ihned ekonomicky soběstačný, bylo potřeba vymyslet program – pro začátek pořádání svateb a firemních akcí. Jakmile se ukázalo, že

to může fungovat, pustili se manželé v roce 2006 do celkové rekonstrukce. Trvala dva roky, stejně dlouho jako přípravy. „Začali jsme vyklížením a obnovou parku. Je klíš, že památkáři spíš „škodí“, nám odborně hodně pomohli,“ doplňuje Kateřina.

ŽIJEME SI JAKO NA ZÁMKU...

Kateřina zpočátku neměla odhodlání dělat zámeckou paní, ale původní profese daňové poradkyně jí při organizování rekonstrukce a provozu hodně pomohla. Místní její rodině drželi palce, věřili, že to myslí vážně.

„Jsem takový exaktní tabulkový typ, rozumím řeči čísel. Pokud děláte věci, které máte rádi, dá se to zvládnout. Zámku se léta věnuji naplno, mám svobodu rozhodování, výsledky mě těší. Práce po mně zůstane, ať to tady bude mít, kdo chce,“ vysvětluje.

V době, kdy zámek s bývalým manželem pořídili, si podle svých slov ještě užívala život manažerky v právní kanceláři v centru Prahy. „Na památku mám schovanou sbírku lodiček na vysokém podpatku. Je zajímavé, že dámská šatna na zámku měla jen dvě skříně a prádelník se zásuvkami. Kněžně se do nich vešla celá garderoba včetně klobouků, rukaviček a svrchního ošacení – skromný šatník, s nímž by dnes ženy nevystačily. Ošacení se totiž dědilo a přešivalo i v šlechtických kruzích,“ popisuje.

NEKONČÍCÍ PŘÍBĚH

„Dobré příběhy neztrácejí kouzlo,“ říká v předmluvě knížky ‚Návštěva u slečny Luny‘ Raymond Thurn-Taxis. Jeho babička, princezna Marie, vnučatům pohádku napsala a ilustrovala, Kateřina Šrámková ji znovu vydala – ráda odkrývá příběhy, které

POSEZENÍ U KAŠNY

Kontrastem v historickém areálu jsou designová moderní křesla, na kterých si můžou návštěvníci posedět v udržovaném parku.



se vzájemně pospojují. Proto opravený zámek zpřístupnila 7. 7. 2007.

Na otázku, zda měla někdy pocit, že si vzala velké sousto, odpovídá: „Ano, v době ekonomické krize kolem roku 2013. Stačilo však změnit management a s novým týmem to šlo lépe. Pokaždé, když něco dělám, nastuduji to předem. To byl případ našich bludišť. Na internetu jsem našla nejlepšího stavitele labyrintů Angličana Adriana Fishera. Věděli jsme, z jakých materiálů chceme stavět, on je autorsky pojednal. Máme záznam v knize rekordů a málem i v Guinnessově. Vstupní formulář byl několikastránkový, já ale neměla čas ho vyplňovat.“

Labyrinty jsou světovým unikátem, nejdelší z nich měří dva kilometry. Dalším lákadlem je ‚Příběh vánočního stromčeka‘. Během adventu jich září několik – staročeský, secesní, skleněný, zpívající, čokoládový, peříčkový, květinový, dokonce jeden neviditelný. „Příští rok připravujeme ‚Květ(n)omluvu‘. Inspirovaly mě k ní historické pohlednice. V dobách, kdy neexistovaly smajlíky a emotikony, si lidé sdělovali emoce a ná-



zory prostřednictvím květin. Nebyla to jen řeč zamilovaných, ale způsob nápadité společenské komunikace,“ prozrazuje majitelka.

AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ

„Každý historický objekt má energii spjatou s lidmi, kteří v něm bydleli. My víme, že naši ‚kluci‘ (jak jim říkáme) jsou hodní, že mají respekt k nám a my zase na oplátku k nim – od půlnoci do půl šesté ráno jim necháváme zámek zcela k dispozici,“ usmívá se majitelka. Povedlo se jí oživit i hodnou



DÁMSKÁ ŠATNA

Kněžně stačily kdysi dvě skříně a prádelník se zásuvkami na uložení celé garderoby včetně svrchního oblečení, klobouků a rukaviček.

HUDEBNÍ SALONEK

Thurn-Taxisové měli vždy rádi umění a podporovali umělce. Jedním z jejich chráněnců byl například hudební skladatel Bedřich Smetana.

NOVÁ KOUPELNA

Součástí zámku jsou apartmány zařízení podobně jako před sto lety a doplněné moderními prvky, materiály a designem.



USÍNALA TU KNĚŽNA

Dámskou ložnici se podařilo díky archivům a dobovým fotografiím zařídit tak, jak to na zámku mívávala v 19. století princezna Marie.



VÝHLED Z PÁNSKÉ PRACOVNY

Ze zámku je vidět do okolní polabské krajiny. Vycpaný jezevec připomíná, že zvíře je součástí erbu italského rodu.



DO SANÍ

Thurn-Taxisové jsou zakladateli moderního poštovníctví, jejich trubka je dodnes jeho symbolem, žluto-černé taxíky jezdí dodnes v New Yorku.



bílou paní, ta je dnes součástí ‚týmu‘. Příběh je spojený se šlechtičnou Terezií Berkovou z Dubé, která na Loučni žila.

Rodina současných majitelů si pro bydlení zrekonstruovala domek blízko zámku. „Nedřív tu žil zámecký kaplan, pak v něm byly služební byty. My jsme si ho vybrali, protože odpovídal potřebám naší velké rodiny. Když se sejdeme, bývá nás přes deset. Děti sem jezdí stále, i když ty starší už ne tak často. Je to pro ně prostředí, s nímž společně vyrůstly. Na zámku bych po tolika lidech uklízet nechtěla, v domečku to zvládnou,“ komentuje s úsměvem Kateřina Šrámková, matka čtyř dětí a babička čtyřleté vnučky.

POD VĚŽEMI A JEZEVCÍ SKÁLOU

Thurn-Taxisové pocházející z Itálie kdysi ovládali i Milán. V erbu mají hradní věže

i jezevce. Nebyli nejbohatším šlechtickým rodem, což paradoxně loučenskému zámku prospělo. Kvůli nedostatku peněz objekt ‚nevylepšovali‘ podle módy, a tak zůstal v původní barokní podobě. Princezna Marie s manželem Alexandrem rádi cestovali, což ovlivnilo zařízení interiérů (jejich svatební cesta okolo světa v polovině sedmdesátých let 19. století trvala skoro tři roky).

Interiéry zámku se podařilo vrátit do stavu z první poloviny 20. století, ale bylo zapotřebí práce několika lidí, kteří procházeli archivy, sháněli fotografie. „Patřím ke generaci vychovávané v názoru, že šlechta byla špatnou společenskou skupinou. Já tady v reálu naopak vidím, že s jejich majetky byla spojená práce a odpovědnost za to, aby je udrželi a rozvíjeli. Majitel panství musel být schopným manažerem a finančně za-



HOMEK SOUČASNÝCH MAJITELŮ
Kdysi tu bydlel zámecký kaplan, pak v něm bývaly byty, v roce 2018 prošel rekonstrukcí. Stojí u zámku a majitelka v něm ubytuje početnou rodinu i návštěvy.



VIZITKA:
Kateřina Šrámková (51),
majitelka zámku
Loučeň
www.zamekloucen.cz



▲ POD HVĚZDAMI

Do podkroví se vešlo několik pokojů včetně ložnice majitelky. Podlaha je masivní dřevěná, z malého balkonu je vidět přímo na hlavní budovu zámku.

DOMA ZA PECÍ

Centrem obytného prostoru v přízemí domku je pec s kachlovými kamny, které jsou především ozdobným prvkem místnosti.



KOUPÁNÍ V PODKROVÍ

Majitelka vybavila místnost moderní sanitou, ale ponechala historizující styl, který podporuje barva obkladů i doplňky.

bezpečit širší rodinu. K tomu bylo nezbytné sociální citění k slabým a potřebným, kteří na panství žili,“ připomíná Kateřina.

Když pak sama navštívila zámek Duino, rodinné sídlo italské větve této šlechtické rodiny, překvapilo ji, že i oni se vydali cestou zpřístupnění zámku veřejnosti. Paní kněžnu dokonce potkala u pokladny. Po-

tomkům rodu se na Loučni líbí, rádi ji navštěvují.

„Nikdo by to neudělal líp než vy!“ řekla mi jednou na rozloučenou dcera Victora Thurn-Taxisa (prapravnučka předválečných majitelů). Dojalo mě to, tuto větu nikdy nezapomenu,“ uzavírá Kateřina Šrámková. ● eva.vackova@mfdnes.cz



STYLOVÉ VAŘENÍ

Kuchyň z dřevěného masivu nedávno vyrobili truhláři na míru. Na podlahu a na stěny vybrala majitelka mírně rustikální dlažbu i obklad s dekorem.